

१५/१५

प्रश्न वैष्णवम्

रैः॥४१॥ बाह्ये च मध्ये त्वं शुभाशुकोटे सौम्याः सयं यात उन्नैतदी सौ। बाह्ये
च मध्ये च शुभाशुकोटे पापास्तदा पंडिरणो समौस्तः॥४२॥ बाह्ये च मध्ये च शुभा
शुभाशुः समास्तदा संधिरलक्ष्याः स्यात्। सौम्यैर्बलाप्यैर्विजयश्च पापैर्जगो वि
मिश्रैश्च फलं विमीश्रं॥४३॥ पापगत हावक्रगतास्तु मध्ये तदा स्वयं नश्यति दुर्ग
मुपतिः। दुर्गस्पृष्टे मयदि वक्रगः सुपापास्तदा दुर्गं पतिः पलायते॥४४॥
दुर्गस्पृष्टे मयदि वक्रगः कुजगतिराहो रविजे न नाशः। राहो स्वप्नराद्रयुमुग्नमः
मिः सर्वैश्च शिष्टं खलु दुर्गं नगः॥४५॥ दुर्गस्पृष्टे मयदि गते सुरे जे जलं प्रचलं स
कलं समर्थं तद्वसिते दे च शुभा न्विते ही सर्वैः शुभैः स्यादि जयोग ठस्य॥४६॥

॥२४

राकोपीपापः पुरमध्यसंस्थोवाह्येचकोरेभुन्नरेचरांस्युः॥विहायदुर्गंनयविह
 लःसनपलायतेदुर्गपतिस्तदाती॥४७॥सोम्याःसुमंदगतयःपुरमध्यसंस्थाः
 स्वाच्चादिगासुबलिनःस्मिरराशिगावापापोमृतापुरपतेर्विजयप्रकर्षादाह्येव
 नेनविधिनापरीदेककस्य॥४८॥शुभेसहधरहिःसौम्यबलचूतस्मिन्नावत्स
 तिहृतिभुजोबलवांश्चतावन॥आयांतिशरदश्चुन्नगरस्यमध्यतोवत्सती
 छतिपुरेनगरादिनाथः॥४९॥इतिश्रीसिद्धिविरचितेवैद्यमंथरा
 सारचक्रागमदुर्गप्रश्नेकोटचक्रेसप्तमोऽध्यायः॥॥अथगमनपुण्या॥
 ममगमनंनवाप्यतिनवाप्रश्न॥चरोरुदेशीतकरचरस्वसोम्यगर्हःसं

अथ पुनःकुट्यक्रमः

१५/१४८

१४॥

पुतईक्षितवो। यात्रा न वेत्सो रव्यजयार्थसिद्धिः कल्याणदात्री निरुपद्रवा च ॥१॥
 स्थिरोदयशीतकरो स्वरस्ते सोम्य गतं हेः संयुतवीक्षिते चो प्रष्टुः प्रवासो न प्र
 वेत्स्य भ्राम्नः स्थितिप्रतिष्ठाश्रुत्तु सिद्धयस्युः ॥२॥ ह्यंगोदये ध्वंग गते हि सं प्रो
 पापगतं हे दृष्टयते न सोम्यैः। प्रष्टुर्विहतिः परदेशया नाहं कर्णार्थं नाहारि परं न व
 स्यात् ॥३॥ कं डे स्थिररत्ने रिपुपापयुक्ते बलात्कटे च न गमः साविद्यात् चरोदये कू
 रयुते प्रवासः सत्कशयुक न्नास नयोः युद्धस्यात् ॥४॥ ह्यंगोदये देयदवगुरुप्रयुक्तया
 नार्द्धमार्गदि निवृत्तिरा स्यात् सोम्यैर्युते वादित नूरये स्यात्तान्ना ल्यकार्येषु सुर
 वप्रसिद्धौ ॥५॥ शिर्षोदये स्यात्तम नं स्थिरपिचिरं नैवा गमनं प्रवासात् ॥६॥

॥२५॥

के

येचागमनंस्त्रिरेचप्रष्टः प्रवासो न जवे स्वयाम्नाः ॥६॥ एष्टोदयेस्त्रिरेचप्रति
पंगमनचिरात् चरोक्षी प्रमेवद्यानस विघ्नदितनदये ॥७॥ लग्नाचिनायेनस
चीकुरेणवायर्दृष्ट्यालंकुरुतेतैपोधिपः यान्नातदास्यादचरेणचमेगलेन
नेश्वरेवाहिमगोगतिर्नवत् ॥८॥ चमकेश्वरेलगतगतेथलगपेकेडेनलीयेगम
नतदाभवेत् लगतेथलगतेश्वरदुर्मपावु नौयदृष्ट्यालंकुरुतस्तदागम ॥९॥
लगतेश्वरस्याथतपोधिपस्मृतेथशालेतनगेश्वपापैः कंडेषुकेडाधिपतिष
शालेणीतांशुलगतेश्वरयेनयानं ॥१०॥ संपीडोतोवाविवलोचदुर्मनायोदयेगो
कुरुतो नयानां ॥ पापेथशालेतनुपेनयानेधर्मत्वदृष्टे शशीधर्मपाप्या ॥११॥

ध

॥२५॥

कुरेकलनेवजतेयदर्थेतत्कार्यनाशाऊमनचनस्यातमत्वंदृष्टपापगृहेः४
कर्मगतैर्नयात्रास्याजेस्मवचोर्नपतेनिषेधात्॥१२॥ लगेस्वेवशुभोष्टेया
शहिनासीहृदुरधुरायोगे॥ ज्येष्ठस्याभिनिषेधात्पापात्पशुबुद्धौरात्॥१३॥ विलाभ
षयोपगतेप्रपापेष्टयुःप्रपाणादिपुसंज्ञपःस्वात्॥ मार्गान्निनृत्तिप्रसातलस्यैर्नोक्त
नैवेन्द्रगतैरसिद्धिः॥१४॥ लग्नेशधर्मधिपतीत्यणलशुभगतहेस्मेद्रदशाप्रदष्टे
॥ सौरव्यार्थात्ता नौनवतोविशेषात्पार्थिवैतेशनुदृशार्थनाक्षः॥१५॥
कुरेरिपेस्मिन्नवलिहरेगेबचौव्ययेशेचविलगतथेष्टतिः॥ जामीननाष्टेष्ट
मनावयेवाकुरेप्रविद्याडिपूचौरतो नयं॥१६॥ लगेतेशधर्मधिपतीष्टशालेकेश

॥१६॥

या अक्षयफलं प्रयाणात् न स्थितं न च रिच्य न स्य ला नुस्तुर्ये च या तुः सुखसं
परः स्युः ॥१७॥ व्यथा हं मे चौरिपो न ये म्या ह गते शूर्ये ते मृते नः ॥ शुभ्रत
हे लग्नपतौ च पापादिनिःसृते वा मुदिते शुभ्रं स्यात् ॥१८॥ शुभ्रं ह्यशाले मुदि
ते च पापादिनिःसृते लग्नपपुर्णं दृष्ट्वा । दृष्ट्वा हि मां शौच्यं लग्नं मृत्कवज्ये प्र
याणात् सुखसिद्धिं लान् ॥१९॥ लग्ने शुभ्रं देहं सुखं स मा ज्यसौ स्वार्थं लान्
शुभ्रं कार्यसिद्धिः सुखं स्थिते सौख्यं जयार्थं लान् । सुकार्यसिद्धिर्विजवां
बरादि ॥२०॥ शुभ्रं स्तगे ह्यत्र च याति गंता तत्रा स्ति रम्यं च न वाहनादिः
सौम्येन न मृत् शुभ्रं कार्यसिद्धिः कार्यफलं सिद्धिर्न सौख्यं लान् ॥२१॥ ॥२६॥

इति श्रीशुभाशुभफलं ॥ कस्यसमिधेयास्यं प्रश्न ॥ ॥ २१ ॥ इति शुभाशुभ
लिपालपाश्वर्जिवेशशालेवसतां समर्मीषो शुभेष्टशालेवरकामितितानां
चाधिपानां विजेष्टशाले ॥ २२ ॥ बधेष्टशाले व्यवहारकर्तुं बापंडितानां
नृपतेखकानां ॥ कुजेष्टशालेरिपुतं त्रपालकुरेश्वराणां च विद्योसयाती
॥ २३ ॥ अतिष्टशाले हिमंगो निराश्वयत्तौरे सराफे ब्रजंते निरर्थकं ॥ कुजे स
राफे निजनुपते रंयात्सुर्यसफराफे चतुपासंशंकितः ॥ २४ ॥ अथ मार्ग
फलं ॥ लग्नाची नोष्ट हिमंगुं च पापः सपडी येदरिचरे बुभीतीः ॥ चतुष्टयदेहि
यगोगजादेस्सिहे मृगेंद्रारलि नेचतुष्टु ॥ लि सप्यीत ॥ २५ ॥ लग्ने रां देकु अदानवाभ्यां

स्मारुतस्तु नमास्पदविद्यो श्रुतेसराफेत्वश्रुतेषु शालो । पापेसराफेच
श्रुतेषु शालो गेयत्रा गतस्तस्य श्रुतेतदास्पदं ॥ ३३ ॥ **अथागमनप्रश्ने ॥** लगर
स्थितेनास्पदसंस्थीतेनयदीष्टशालं कुरुते विलगरयः ॥ किंदेष्टवावक्रगतः
प्रपणोद्धरंततश्चेतिमुखं प्रवासान् ॥ ३४ ॥ **लगेष्टुर्धर्मनृलीयरं धूमोद्य**
नेष्टुवामार्गतः प्रवासवान् । चेदेष्टुशालेव्ययगे विलेपणीष्टुसमन्येति
विपुस्त्रिताचरात् ॥ ३५ ॥ **चरोदये ।** शीतकरेचरस्त्वश्रुतेस्त्रिकंदारीसूताष्टुसं
संभेः ॥ निशाकरेवक्रगतेष्टुशालेष्टुष्टोदयेऽस्य विरात्रवासी ॥ ३६ ॥ **वित्तः**
स्तवंचुनवमाध्वीपतीसराफेचंदेतेनामुष्टुष्टिलेसमुपैतिगंताचेदेसु

२६

ते स हसं ज कर्म गते हृणा लेतुर्यास्त वित्त मृतिगे च विधौ समेती ३० गुरु
हस्त तायात्मज स वित्त जाया रूढी तैः क्रैर्वक्र गते विशेषात् ॥ के डे गुरो
जेष्ट सिते त्रिकोणे चक्र वंस मन्त्रे तचिरात्प्रवासी ३१ श्रुक्नेष्ट वादे
विगुहो बल ग्रे मागे रिपो स्तंस्कर संकटे च । न वेन्न हानि न च संप्रहारः
स्ति भोगे दुर्दोश गजे स्त गो स्यात् ३२ स्वर्हो च गे कर्म गते सुरे ज्ञे लाजो नी
चेः स्यात् हिती या फु त स्पर्श । श्रुक्ने न रस्थ प्रचु टार्थ ला जे श्रुं डे बु व क
र्म गते धनाप्तिः ४० धर्मार्थ जाया सुख पण साल चंडे सुखा च स्वर वं गेष्ट शा
ल । वापि प्रकर्षा त्पदेश गस्त्य कु या चिरेणा गमनं न रस्या ४१ शशांक लगे

२६

अथोः स्वर्गो हे जावी एणालं तराशि जागे तत्संख्यमासे दिवसे विदेशादायाती
नुनं स्वर्गहं प्रवासी ॥ ४२ ॥ अथैश्वरो लग्नमुपैतिलं गनाय एणालं कुरुते य
दावा प्रयुस्तदा स्याद्दमनं विशेषाच्चरह्यो गेषु चिराद्दमस्यात् ॥ ४३ ॥ जाये
श्वरो लग्नमुपैती लग्ननाय एणालं कुरुते यदावा आयाती नुनं स तदा प्रवा
सचरह्यो गेषु चिरात्समेति ॥ ४४ ॥ लग्ने श्वरेणीत करेथ केन्द्रादिनिर्गते
द्युनपतिसराफे फालालं जायातरगेर्गहं वास्त्वानाप्रवासी चलितो ध्वनी
स्यात् ॥ ४५ ॥ श्वरो द्येणीत करे स्फिरस्के केन्द्रस्थिते मंदस्वगेषु एणालं ल
ग्नतथा लग्नपदद्विहीने नायाती नुनं स चिरात्प्रवासी ॥ ४६ ॥ यामी नम्यश्व

भोत्येयातानायातिदुरुच्ययोगे। मित्रस्वामीनिषेच्यात्पापोऽथेष्टात्रुरुक्कोरात्
 ॥४७॥ चंद्रेर्क्याम्बुद्रागो यमनसंदृष्टोः स्यात्पथिनास्त्रघातत्रोः पूरं
 सितेज्ञेचमृचं च नोमेमंदेनयं पापयुतेहितेध्वनी ॥४८॥ इत्यागं मनं प्रश्नः ॥
 अथ हस्ते जिवति मृता वा प्रश्नः ॥ लग्नेश्वरे शितकरे षष्ठे तु र्यष्टमे वानीज
 निचमे वा। अंस्तंगते हि द्विपतित्यज्ञाले युक्ते मृचैर्दुरगतो मृतः स्यात् ॥४९॥
 मृमरचस्तेन च वक्रगेन यदीष्टशालं कुरुते पापं कः। सोम्यैरदृष्टो मरणं
 प्रकरोत् दूरस्थितस्य विदेशगम्य ॥५०॥ सोम्यैः षष्ठां सरध्वस्ते विबले
 श्चाशु जेहितैः ॥ पापयुक्तेशंशाकाकोतदा दूरस्थितो मृतः ॥५१॥ एषोद

ये पापयुते त्रिकोणे केंद्रवृष्टे पौर्णमासी श्रवणः। सोम्यैरदृष्टे परदेश सं
 स्मृतो गहर्तो न व मे च सूर्ये ॥ ५२ ॥ तुर्यो परिस्ते न खगो न चंद्रमा यही
 यशालं कुरुते शुभे हितः सोम्यैर्युतो वा परदेश संस्थितः सुखं च जीवस्य
 य सोम्य मेती ॥ ५३ ॥ गमना गमदुरस्य प्रभे जहमो ध्या यः ॥ ५४ ॥ अथ वीवा
 ह प्रभे ॥ लग्नादि नाथे न सुखा करेण यदि लक्षणं कुरुते स्मरेणः।
 सोम्यैरदृष्टः स्यात् शुभे हितः स्यात् श्रुत्वा प्रकुर्यात् सुनगा गना सि
 ॥ ५५ ॥ शुक्रो विलगास्तत्र वा स्य दृष्टः शुभे हितः स्यात् सुनगा गनाः
 मरे। जनिता नास्य रपुं न मरु शुभः शुभे दृष्ट्युतो गना प्रदः ॥ ५६ ॥ सोम्य
 गहाः कैटकला न संस्थाः स्वोच्चादिगा स्युर्बलिनः शुभे हितः प्रष्टु प्रकु

रघा

तानादिदिद्राध्वनवुंधुंगैः॥१२॥ पष्टाष्टमस्केहिमगाचनारिपु
 सोमतिः स्यात्स्वलुबत्सरेष्टमे। चंद्रविलुगेनहितिजेकलत्रेमासेष्ट
 मेस्मायैन्मरणं वरस्त्वियोः॥१३॥ चरद्वेष्टीतकरेचरस्त्वितेपा
 पानहेः केंडगतैः बलान्वितैः॥ सोमप्रादेष्टापयतेहितेबुधः प
 तिद्वययातितथादिदेहगे॥१४॥ लग्न। सेतद्वेष्टीननोमभस्त्वयोः सर
 द्वयोपापुखगेनपुंश्चला। लग्नेष्टचंद्रेष्टचंद्रयंतरेपापेहितेस्यात्क
 लनाशीनिबुधः॥१५॥ इरेफलं जन्मन्यपिबीवाहेच॥॥ वादिचतुर्थ
 स्वनवेष्टविणासुंगीतशंखचनयश्चशस्ताः॥ प्रश्नेगनानामेन

र्यः सुभगांगनासिलगेश्वरः सप्तमगोबलाग्रः ॥३॥ चंद्रेस्मरेदेवगौरी
 लगेकेंद्रेश्वरगोवाशुभवर्जितेच। प्रष्टासुरुपावनीतांधनाज्जालीलारि
 पक्षालनतेमुख्यर्मा ॥४॥ स्योच्चस्त्रितेकर्मकलत्रसंस्ते चंद्रेस्मरेजेनसि
 तेनवीहिते। प्रष्टाच्युनाज्जालनतेसुकंतावहप्रजासुपवतीमहेदया
 ॥५॥ सुखेशुभैर्युनगतेशुपापैर्जिवेचतास्त्रिनविवाहितात। पापेनहे
 र्बधुकलत्रसंस्तेनृतोपनीतेवनीतेप्रियेतो ॥६॥ पृष्ठेविलगारदण्डजन्मल
 गाद्युनः शुभैर्देष्टुतश्चरुः ॥ स्याद्यस्यमर्त्यस्यतिर्द्धहेतयांशवंधुं
 त्यचिरेणतांतां ॥७॥ केंद्रलाजाष्टपुत्रस्तेचंद्रेपापेस्त्रिणांलेगदेननवे

ये पापयुते त्रिकोणे केंद्रेषु ह्येपि गते श्वपावैः। सोम्यैरदृष्टैः परदेशसं
 स्थैः मृतो गहर्तो न व मे न्वस्ये ॥५२॥ तुर्योपरि स्केन खगोन चंद्रमा यही
 यशालं कुरुते शुभे हितः सोम्यैर्युतो वा परदेशसंस्थितः सुखं च जीवत्य
 य सोम्य मेती ॥५३॥ गमना गमदुरस्य प्रभे जहमो जायते ॥५४॥ अथ वीवा
 हप्रभे ॥ लग्नादि नाथेः तसु धाकरेण यदि लक्षणं ले कुरुते स्मरेणः।
 सोम्यैः गहः स्यात् शुभे हितः स्यात् श्रुत्वा प्रकृत्या सुनगा गना सि
 ॥५५॥ शुक्रो विलगास्तत्र वा स्पदस्तुः शुभे हितः स्यात् सुनगा गनाः
 मरे। जग्निलानास्य रपुं न मस्तु शुभः शुभे हितः स्यात् सुनगा गना प्रदः ॥५६॥ सोम्य
 गहाः कैटकला न संस्थाः स्वोच्चादिगास्युर्बलिनः शुभे हितः। प्रदु प्रकु

याः कुमारः समीपगाः स्युः सुखदवचनो ॥ १६ ॥ इति कुमारिकाप्रश्नः ॥ इयं
 शुद्धजातहोष्वावाप्रश्ने ॥ स्थिरदये शितगुलगरनाथो स्थिररर्हगावक्षतयो
 निरंगता ॥ चरोदये चंदविलग्ननाथो चरस्थितौ स्यात् इमिताकुमारिका ॥ १७ ॥
 चरोदये शितकरे द्विदेहे स्यात्स्वल्पदोषा सुकुमारिकाया ॥ चंदे हितौ शुः
 क्रकुजो च केडे कल्पसदोषां कुरुते लिगो च ॥ १८ ॥ हित्वा स्थिरं चंदकृजेष्ट
 शाले परेण गुह्यारमिताकुमारि ॥ चंद्रार्कसूचो नुदस्थयोः सा परेण कन्या प्र
 कृते पनुक्ता ॥ १९ ॥ इति कन्याप्रश्ने ॥ अथ सप्तमती प्रष्टु इयं स्त्री साध्वी
 पुंश्चली वा प्रश्ने ॥ लग्नाचिनाथे नहि नो श्रुतावाय हि स्थाले कुरुते न हि सु

तः। न जलवत्स्य स्वगहे न्यमेषा स्वर्हे कु जे याती तद्विद्य मंहिरं ॥ २० ॥ सपा
 पशितां श्रु विष्णु जाले नुक्तां गने येन पतन्नि मेन। यमेष्टु जाले नृत केन
 मुक्तां जम्भु क्रयोलैख कवेष्य विप्रेः ॥ २१ ॥ जा मिन्न नाष्टे बहु रेवर संयुते
 नवं तिजारा बहव स्तुयो पितः। नावीश शास्त्रे स्मर पस्प नावी स्थत्का
 स्तया घुन पती स राफः ॥ २२ ॥ लगेष्टु रे दोर्दि परोष्टु शा लयोः साध्वीत
 शा के इ गते सुरा ज्ञीते। चर्मात्म जस्के व सती सुखी ला जे यां गना स्ते त्व
 शुभे वी विजिते ॥ २३ ॥ शुभे लम्भ शा शा क स्के र पापे स्कि र राणी गेः। स्व हो
 जगैश्च के इ स्केः स्त्री सु शा ला पती वृता ॥ २४ ॥ इती सत्य सती प्रश्नः ॥ ३ ॥

अथ तुष्टास्त्री ममैष्यति न वा प्रश्ने श्री ॥ तुर्ये परिस्के न गुजे चतुर्णां द
यः स्थिते केन समेती तुष्टा मुक्ते पुनर्वक्त्र गते सुपेती विती गते को द्वि
गुजेन चेति ॥ ५ ॥ पुणो विच्यौ साड् तमेति तुष्टा ही ए प्र नूते दिवसेः समेती
सुयंबले चतुरनिष्टा स्त्रि नर्त्ता स्त्रियो निष्ट करः सिते च ॥ २६ ॥ अथ
सहं प्रश्ने स्त्री पुंसोः प्रिति न विष्पति न वा प्रश्ने ॥ लग्नश जाभि न पती श्र शाले
स्त्रे हो च वक्त्री तर यार ताव मुस्ने हृदष्ट्या चतयोः शृणां क कंबूल योगेशु
नयोः शु नं स्नातः ॥ २७ ॥ लग्न स्थिते च न पतो स्व न सै च रा देव कनी
वनिता सदा स्यात् ॥ जा या स्थिते लग्न पतो स्व नारी जा देशका रिपु

रुषः सदेवाः ॥ २८ ॥ लगे श्वरो लगनातः स्मरेणो जायते ^{स्थि} ^{तो} ~~जायते~~
 वध लगन सङ्को ॥ जामीन गो दू वध चतुर्वधोः प्रमातिरेकं कुरु
 तः प्रकर्षात् ॥ २९ ॥ शत्रुदद्या चरं पत्नो नित्यं संकटको नवत लिगरे
 शास्तपयोः सत्यमदृष्ट्या ॥ प्रीतिरुच्य रा ॥ ३० ॥ इति पुंस्त्री स्नेहप्र
 मः ॥ जयसलति प्रश्न मनसंतति नवीष्यति नवा प्रश्ने ॥ लगे श्वरे
 णाष्टनी शाकरा यदृष्ट्या शाखं कुरुते सुतेसः ॥ श्रुतः श्रुतेः संयुतः
 हितः स्यात्स संतती प्रदुर्लभं प्रकुर्यात् ॥ ३१ ॥ लगन सुतेणः शाशिलग
 नाथो सुत स्थितो सोम्य युते हितो चः प्रदुर्लभं संतति हिप्ति

ताम्यालोनेत्रिकेरोसुतरोगुरुश्च॥३२॥ शुभेन विलंगे तनये सयुक्ते लाजे
एतद्विषतो प्रजाप्याता। लंगे श्वरे कर्म सुखास्त संस्थे जीवे च केडे सशु
चे विलेवात् ॥३३॥ पुंस्त्री गुरुः पुत्रा गुरु विलगता संप्रति शवंत इह न
कर्षात्। तत्संख्यकोऽस्य = स्तनयाश्च कन्याः शुभे सुतस्ते सुतनाके
तुल्याः ॥३४॥ लग्नश पुत्रा विपति पुरस्य रं न पश्यतश्च दुदंयं सिंह
वपुं चंन। पापेष्ट शालो पगरोर सक्त हेः सदृष्टयोः सततिना शमादि
त् ॥३५॥ पुत्रा लये सिंह र शाली कन्याः स्युः प्रश्रुत गता दस्य वा शशं
कात्ः अल्प ॥ प्रजाः सतति पृष्ठे कः स्यात्पापैः सुतर्हं सहिते हितेव
॥३६॥ स्वर्हं स्थितो रं च गले यमा कौ प्रष्टुः स्त्रियं सा दृशं लक्ष्यं वं चं ॥ ॥

इति लोचनं उ ब्रह्मो सदोषां वा का क वे च्यं वरुतोग नान्दे ॥ ३७ ॥ नतप्र
 प्र जाहिङ्गोयोः सिते जयोगे न श्वरा न हिसुते मस्कि ते कि
 देष्टुरे किङ्गते बला न्विते पुष्पं न विंदत्य बला सु गदे ज ॥ ३८ ॥
 हित्वा धनुर्ध्व गगतेः शाशां काप्ता हे य न्दुःख जदे स पू जैः अंगरे स्ति
 सुतेः प्रसवश्च पश्चार्गु नुपश्चा च धनुर्ध्वः ॥ ३९ ॥ शुक्रा वं यार
 ह्मसं स्कुया वा रूरे र्दुर्ना त्याष्ट मराणि सन्धेः ॥ जाता पुरस्ता निरु
 यते प्रजा वे प्रष्टुर्न चागते शुन संतातेः स्यात् ॥ ४० ॥ शुक्र ज जीव
 रुपां गयाना ध्वे मा स्य रा योष गतेः स्वराणि गैः ॥ स्वाच्च लि ते श्म श

सं

नवर्जितैर्नराणां पुत्रो नवेदूरिच्यते न पोपमः ॥ ४१ ॥ लज्जा चिनाथेन
सुता चिपेन शशीष्टशालं कुरुते प्रपूर्णः ॥ कंडस्विते पापहरणा विहिन
सुततिप्रदुरलं प्रकुर्यात् ॥ ४२ ॥ स्वस्वामिजिव जसतेर्युते हितेषु
त्रे न वेद्युश्चिरजीवितः सुताः ॥ लग्नं वजेन प्रपतीष्टशालं कुरुदास
तेश्च तदा प्रजाद्वयः ॥ ४३ ॥ गर्भप्रश्ने ॥ लग्नं हि देहं च न संयुते सु
ततदा सुतो हो किल गर्भसंस्थितो ॥ पुंराशि संस्थे च निशाकराग
हेष्टु चाले तनयो स्तिर्गर्भः ॥ ४४ ॥ पुंराशि गो लग्न प पुत्र नाशौ न
द्यां स्तिदा गर्भगर्तः सुतः स्यात् ॥ हारा चिनाथः पुरुषगृहेषु संसृष्टः

[illegible]

नी६

चरहंगे लग्नगते सुचांशो कूरे शाले म्रियते सगर्जः । लंगेश्वरं द्योः पृती
तस्य वक्रगते ह्यङ्गलस्थितये न नीवेत् ॥ ५० ॥ सुतस्थयोः शितकरो
दृष्टे शयोः संपश्यतां लुप्तसुतो च गुर्विणि । लंगेश्वरं द्योः सुतपे ह्यङ्गलः
योः केडस्थयोः गर्जवतियमंगना ॥ ५१ ॥ लंगेश्वरं च द्योः पुत्रनाथं ह्यङ्गलः
तसंस्थयोः । न्यापाक्त्रिमेन गर्जः स्यात्पुत्रतन्वोस्त्वविहारात् ॥ ५२ ॥
गर्जस्थितैव पुस्त्रिज्ञानराहृशात् ॥ गर्जः सुवृत्तस्त्वद्यसंयकुहि
गोपुंसो गनायाः खलु वामकुहिगः । मयोदरस्तु न पुंसकस्तु कुहिद्वयः
स्थो यमलस्य तद्वेत्ता ॥ ५३ ॥ उष्ट्री महिष्यो हरिणो नुरंग्यो नैर्वा गवांस

~~महर्षिः~~

३६

९६

१५५

३७

॥ न हि स्तिनाः गर्भेः पुमान् दृष्टी एव कुहिसंस्कृतः स्याद्वा न कुहिसंस्कृत एव ना ॥
 ॥ ५४ ॥ अथ बालानां ॥ जिवितमरणप्रश्ने ॥ रिफेष्ठरे कंडगते च सोमैयते
 द्विते जिवति बालकश्च आपूर्यमाणश्च न युक्त इहैकैडे शिशुजिवतिर्देव
 कालं ॥ ५५ ॥ रिफेष्ठर्नेर्दृष्टयुते च जीवेत्यापग्रहेर्दृष्टयुते न जिवेत् ॥ व्येष्ठरे पा
 पवगो स पापे वा मोक्षमस्त्वस्मिन् यते स बालः ॥ ५६ ॥ सुता प्रसूता वा प्रश्ने ॥ कु
 न्नैसिते इयहरे न सुता सूतान्नयोश्चास्ति रसस्तु ये वृष्ये च पुत्रो द्यौः सौ शुभ
 दृष्टयुक्तो गृही स्वर्गचतुः कुरुतो नृतो शुभैः ॥ ५७ ॥ पापैः ॥ ६ ॥ स्वरस्त्रैः स्वप
 तः प्रसूतान् चरस्त्रितैश्चान्यत्रादिदेहैः ॥ विमीश्वरः स्यात्सरतः सुतहो

Prashna vaishnavam

प्रश्न वैष्णवम्

१५/४ (A)

३६